

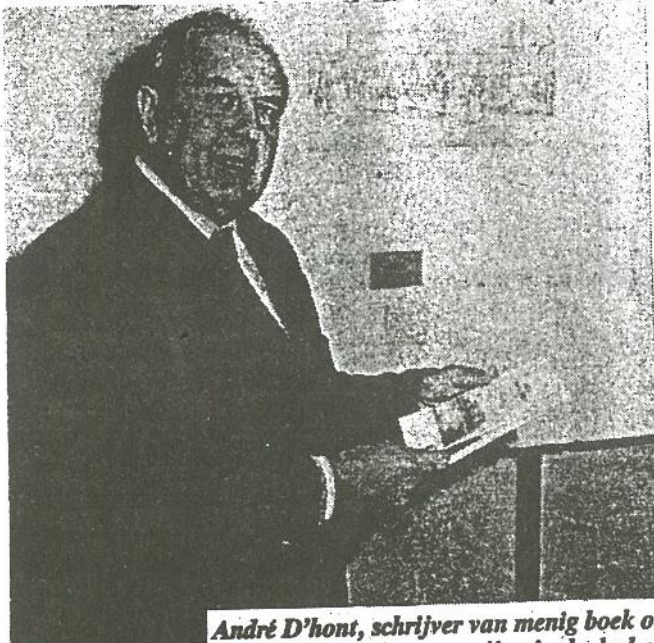
Heemkring Cnoc is ier actief.

Grote Ruilbeurs in Boudewijncentrum

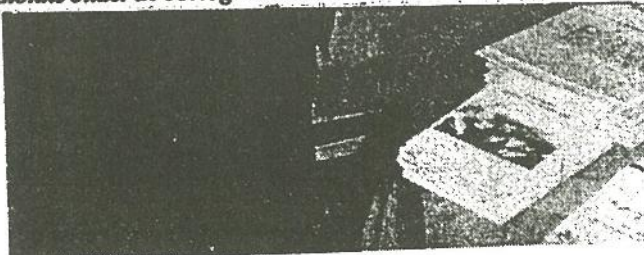
in november en februari

De Heemkring «Cnoc is ier» vzw ontwikkelt de laatste tijd een buitengewone activiteit. Het is inderdaad zo, dat steeds maar nieuwe initiatieven aangroeten, en aldus de belangstelling rond en om het Boudewijncentrum doen aanzwellen.

in de pers

André D'hont, schrijver van menig boek over Knokke. We zien hem hier met de uitgave van zijn vierde deel over „Knokke onder de oorlog 1939-1945”.

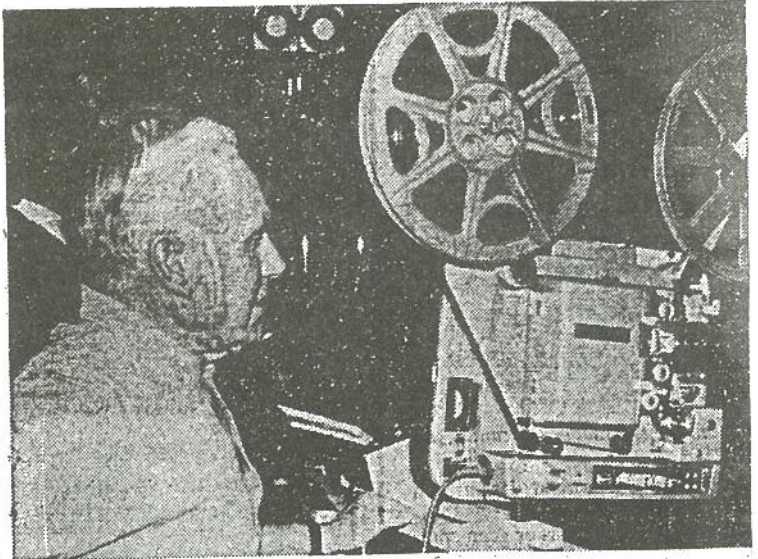
Devroe, kineast van het volkse Knokke

Iedere filmvoorstelling van Constant Devroe is een belevens... steeds paraat om folklore of aktualiteiten op film te zetten en vervolgens te projekteren van de Oosthoek tot het Dorp.

Constant Devroe behoort tot de echte schoolmeesters van toen, buiten de dagtaak een volle inzet om het volkse leven te dienen en een duwtje te geven aan vele verenigingen. Zo was hij reeds van 1940 af in de weer. Hij wist wat te ondernemen om de jeugd en nog meer sportliefhebbers ontspanning te bieden; o.m. met zwemmen in het Zegemeer en schaatsen op de bevroren Lac. De turnleraar zorgde niet enkel voor oefeningen maar eveneens voor verschillende wedstrijden. Zo kon men enigszins de bezetter vergeten, in de mate van het mogelijke.

Doorheen de jaren werd Constant een bijzonder leermeester in de gemeenteschool, met een nieuwe formule voor handenarbeid. Met ijsbewerking, lassen en snijden, kwam hij nader tot de mechaniek. Hij werd al vlug een verzamelaar van oude wagens die hij opknapte. Ondertussen haalde hij nog wel eens zijn akkordeon boven. Of ging hij zeilen.

Kwam de dag van een vroeg afscheid van de school, om dan de filmcamera op te nemen. „Niet roesten,” is zijn leuze, en hij verscheen weldra op de folkloristische feesten bij

Met modern materiaal zorgt Constant Devroe voor schitterende beelden op het grote scherm.

Fort St.-Pol, in zijn eigen Oosthoekbuurt, waar hij ook geboren en getogen is. Met de talloze opnamen is tot vandaag een schat herinneringen bewaard gebleven. En wie er toen niet bij was, kan het verder beleven op het grote scherm.

Terwijl hij later meer onderwerpen ging uitdiepen, toerisme of ambachten, begon hij aan een speelfilm over de bevrijding van Knokke. Het kwam tot verschillende fragmenten, met acteurs van eigen bodem, maar het hele (lange) geval kon nog steeds niet afgerond worden. Wel slaagde hij erin de verfilming van het ware gebeuren binnen te halen. „De laatste witte vaan” kon men reeds zien op verschil-

lende avondvoorstellingen.

De Bevrijdingsmars van Cnoc is ier behoorde vlug tot de uitverkoren onderwerpen van de cineast. Maar slecht bekam het hem in 1983, toen hij met zijn jeep in Zeeuws-Vlaanderen in een verkeersongeval zwaar gewond werd. Als toen voor zijn leven gevreesd werd, was het gerekend zonder de taaiheid van de Oosthoeknaar. Met nieuwe moed is hij vele weken later uit het ziekenhuis van Oostburg gekomen. En wat hij op die 1 november nog gefilmd had, zou hij op tijd er stond ook tonen.

Als een der weinige kineasten die met 16 mm-film werken, blijft hij verder aan de slag.

Een Viermanschap

Dat de Grote Ruilbeurs in het Boudewijncentrum een waar succes werd, moeten wij hier niet bewijzen. Iedereen weet dat dergelijk opzet het werk is van vele stille werkers, maar voornamelijk dan van de mensen op de foto, samen met schepen Dany Lannoy. Dat zijn dan de hr. A. Sandele (uiterst rechts), Gaspar Warnier (uiterst links) en ernaast Harold Van Eeckhoutte. (AG)